

Warszawa, 01 maj 2019 r.

Prof. Mariusz Dąbrowski
Konstancin-Jeziorna
mariusz.dabrowski@asp.waw.pl
tel. 664128180

Recenzja dorobku artystycznego, dydaktycznego i pracy doktorskiej pana mgr Krzysztofa Antoniego Gawrysiaka sporządzona w związku z przewodem doktorskim wszczętym przez Radę Wydziału Operatorskiego i Realizacji Telewizyjnej Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi.

Pan mgr Krzysztof Antoni Gawrysiak jest twórcą upartym, dążącym śmiało i z uporem do wyznaczonych przez siebie celów. Swoją edukację rozpoczął w Izbicy Kujawskiej w liceum ogólnokształcącym w 1977 roku. Po maturze kontynuuje naukę w Policealnym Studium Elektronicznym w Toruniu na kierunku elektronika ogólna. W 1982 dostaje się studia na wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Łódzkiego na kierunku Fizyka, gdzie od początku studiów zajmuje się fotografią. W 2003 roku rozpoczyna studia w Wyższej Szkole Komunikacji Społecznej i Medialnej w Toruniu, na kierunku Dziennikarstwo. Tytuł licencjata broni w 2006 roku i w tym samym czasie rozpoczyna studia magisterskie w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi na kierunku Realizacja Obrazu Filmowego, Telewizyjnego i Fotografii, specjalność realizacja programów dziennikarskich. Dwa lata po obronie pracy magisterskiej rozpoczyna studia doktoranckie w Państwowej Wyższej Szkole Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi.

Pan Krzysztof to bardzo ciekawa i pracowita osobowość twórcza, stawiająca przed sobą wysoko poprzeczkę. Jego droga do samodzielności artystycznej była długa, mozolna i kręta, co jednak nie zniechęciło doktoranta i obecnie sam już jest belfrem w murach uczelni wyższej, co nie tylko dobrze o nim świadczy, ale i dobrze wróży na przyszłość.

Jest to już lista imponująca, ale patrząc na to, czego dokonał do tej pory możemy oczekiwać, że to nie koniec a zaledwie początek wyzwań, jakie jeszcze sobie wyznaczy.

Powściągliwe środki wyrazu, umiejętność budowania kompozycyjnej idei obrazu przy pomocy zaledwie kilku odstępów i ich relacji z linią subtelną, miękką bez zbędnych fajerwerków – to cechy charakterystyczne „kasania hub”. Mgr Krzysztof Antoni Gawrysiak w aneksie teoretycznym: „Kaszub. Reportaż czy dokument” pisze: „doszedłem do przekonania, że pokazanie tego typu bohatera w pełniejszy sposób jest możliwe przy zastosowaniu środków, często bliższych reportażowi, chropowatych i pozornie niedokończonych, pośpiesznych i paradoksalnie leniwych, prostych i tym samym zrozumiałych dla odbiorcy, z którym rodzi się przekonująca tkanka dokumentu filmowego”. Gdzie życie to intymność, „intymność ziemi, domostwa, duszy i serca...”.

„Kaszub” mgr Krzysztofa Antoniego Gawrysiaka, jest to analityczny proces postrzegania i rozumienia, bo przecież nasza percepcja jest ograniczona przez funkcje umysłu, takie jak myślenie, osądzanie czy kategoryzacja. Okazuje się jednak, że nie ma jednego obiektywnego sposobu rozumienia świata. Każdy człowiek, można nawet powiedzieć, każda istota myśląca, postrzega świat w jedyny i niepowtarzalny sposób. Posługujemy się tylko pewnymi schematami w postrzeganiu rzeczywistości. W dużej mierze zależą one przede wszystkim od kultury i środowiska, w którym się wychowaliśmy. Na sposób percepcji wpływa również nasze wykształcenie, emocje, nastrój a nawet czynniki czysto fizyczne, jak chociażby to, czy jesteśmy głodni czy niewyspani. Posługujemy się umownymi schematami, głównie po to, aby nadać interpretację naszemu doświadczeniu, i aby w ogóle móc się skomunikować z drugim człowiekiem. Subiektywna analiza filmowa mgr Krzysztofa Gawrysiaka jest jego indywidualnym, intelektualnym i twórczym podejściem do tradycyjnych zagadnień obrazowania. Trudno jest przecenić ogrom rygorystycznego przestrzegania jasności i percepcji wypowiedzi obowiązujących mgr Krzysztofa Gawrysiaka na każdym etapie tworzenia i rozumienia filmowego obrazu. Gawrysiak buduje strukturę obrazu na niekompletności, niedokończeniu, na niepełności wzoru, pozostawia miejsce na wyobraźnię odbiorcy. Film może sprawiać wrażenie niedokończonego, zawieszzonego w przestrzeni, czekającego na wypełnienie, dokończenie, na interakcję z odbiorcą.

Mam wrażenie, że w centrum zainteresowania podmiotu twórczego Gawrysiak podświadomie umieszcza japońskie shibui, które z definicji osiąga swoją doskonałość właśnie wtedy, gdy jest niedokończone. Aktu zamknięcia i dokończenia dzieła w swoim umyśle dokonuje odbiorca, w ten sposób stając się współtwórcą dzieła.

W wielu kadrach znajdujemy dużo pustej przestrzeni, która jest tak ważna dla kompozycji. A to właśnie, okazuje się być miejscem spotkania z odbiorcą, który dzięki zasugerowanej przestrzeni może ją uzupełnić uruchamiając własną wyobraźnię.

Doktorant stosuje bardzo oszczędne środki wyrazu plastycznego, eliminuje z kadru rzeczy zbędne dopracowując kompozycje do momentu subtelnej

równowagi i wyważonej prostoty, gdzie nie można już nic odjąć, ale także nic dodać, gdyż obraz przestałby być interesujący i utraciłby on swoją ważność. Gawrysiak stara się budować obraz tak, aby przedstawienie miało w sobie nieskończenie rozszerzający się potencjał wykraczania poza opisywaną rzeczywistość w stronę tworzenia pola świadomości.

Inspiracje do konstruowania takiego obrazu Krzysztof Antonii Gawrysiak znajduje w najbliższym otoczeniu: wieszak, pojemnik czy wiekowe kowadło.... Przedmioty te są zaledwie pretekstem do poszukiwania idei jasnej i wyraźnej jak określa to Descartes, idei odznaczającej się szczególną przejrzystością: „choćbyśmy nawet folgowali pasji wątpienia, mamy prawo na nich polegać“.

Jerzy Grotowski poszerzając granice rozumienia sztuki był przekonany, że są formy wypowiedzi twórczej, które należy przede wszystkim odczuwać a nie rozumieć:

Po szczegółowym i wnikliwym zapoznaniu się z pracą doktorską, dorobkiem dydaktycznym i twórczym pana mgr Krzysztofa Antoniego Gawrysiaka, którą oceniam pozytywnie, przedkładam wniosek do Wysokiej Rady Wydziału Operatorskiego i Realizacji Telewizyjnej Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej im. Leona Schillera w Łodzi o przyznanie panu mgr Krzysztofowi Antoniemu Gawrysiakowi stopnia doktora w dziedzinie sztuki filmowej.

Mariusz Dąbrowski